

2019. december

**HÍVOM A CSALÁDOKAT,
HÁZASPÁROKAT, JEGYESEKET ÉS
SZERELMESEKET,
A CSALÁDOKAT SZERETŐ SZERZETES- ÉS
PAPTESTVÉREKET, ÉS MINDENKIT, AKI A
CSALÁD ÉS AZ ÉLET MELLETT ÁLL!**

Múltkori összejövetelünkön arra kértelek titeket – indította a jegyes-beszélgetést a plébános atya –, gondolkodjatok azon, hogy hogyan alapozhatjátok meg házasságotokat. Mert ugye abban megegyeztünk, hogy komoly, tartós építményt csak komoly alapra lehet építeni. Mi nem sokat töprengtünk a válaszon – szólalt meg az egyik jegyespárból a fiú –, már útközben hazafelé megállapodtunk: házasságunkat a szeretetre építjük, mert a szeretet mindent legyőz. Úgy érezzük, hogy nincs olyan erő, ami szeretetünket megtámadhatná. Az atya a múltkor sokszor hivatkozott a Hegyi Beszédre – vette át a szót egy másik ifjú vőlegény –, mint a keresztény erkölcs alapjára. Ha jól meggondolom, be kell látnom, hogy ez egy kétezer évvel ezelőtti, a maihoz alig hasonlító mediterrán társadalomra szabott életviteli tanács volt, ma nem lehet ebből kiindulni. A társadalom sokat fejlődött, megváltoztak az emberek közötti kapcsolatok, más lett a „kincs” jelentősége, más volt akkor a fiatal-idős, a férfi-nő viszony. A fejlett társadalom az öngondoskodásra épül, ma nincs olyan jelentősége az adakozásnak, mint akkor. Ezért szerintem a házasságot a házasulandók egymás iránti kölcsönös felelősségére kell építeni. Én mindig arra vágytam – szólt közbe egy menyasszony –, hogy olyan házasságban éljek, mint a szüleim. Soha nem veszekednek, mindig mindent megbeszélnek, és döntéseik mindig közösek, náluk mindig derült a családi égbolt. Ők számomra a minta.

Jézus egyszer megkérdezte tanítványait: „Kinek tart engem a sokaság?” A tanítványok azt válaszolták, hogy az emberek úgy tartják, Jézusban valamelyik régi próféta támadt fel. Simon Péter viszont azt mondta, hogy Jézus „a Krisztus, az élő Isten fia”. Valószínű, hogy a tanítványok ezt akkor nem értették meg. Azzal, hogy Jézus Péter válaszát ugyan helybenhagyta, de nem tartotta nyilvánosságra hozhatónak, arra utalt, hogy személye olyan titok, amelyet nem lehet természetes fogalmakkal leírni, őt nem lehet „definiálni”. Azoknak, akik szenvedése, halála és feltámadása után is követni akarják, „meg kell tagadniuk önmagukat és naponta fel kell venniük keresztjüket”. A Jézust követők élete hasonlóvá válik Jézus életéhez, közelebb kerülnek Jézushoz, bepillantást nyernek természetfeletti titkába. (vö. Lk 9, 18-26)

Az első keresztények hirdették és vallották, hogy "Jézus az Úr". Ez az állítás nem volt sem definíció, sem szlogen, ez élettapasztalat volt. Jézus megváltoztatta az életüket és a világot. Közöttük élt és dolgozott, mesterük és tanítójuk volt. Azt, amit tanított, közvetlenül a szemük előtt meg is élte. Aki Jézust Urának ismeri el, elfogadja szavát, amelyet nem lehet értelmezni, vagy mérlegelni csak önmagához mérve. Ha ő az Úr, ő maga is a tanításai fölött áll. Egyedül Jézus tudja – életével, halálával és feltámadásával – feltárni számunkra szavainak jelentését. Csak minden egyéb megfontolást, feltételezést, elméletet és tantételt félre téve „teljes szívünkben, teljes lelkünkben, minden erőnkben, és egész elménkben” szeretve követhetjük Jézust. (Lk 10, 27-28)

Könnyű volt azoknak csatlakozni Jézushoz, akiknek a szeme előtt tette a csodákat, szólította meg az embereket. Lehet-e ma is találkozni

Jézussal? Hogyan tudod gyerekeid Jézussal való találkozását elősegíteni?

Noha Jézus néhány példabeszédét megmagyarázta, tanítását általában nem elemeznünk kell, hanem életté kell váltanunk. Isten Országáról szóló tanítását, a Hegyi Beszédet sem magyarázza meg, elegendő „magyarázat” ehhez saját életmódja. Jézus követése azt jelenti, hogy nem csak halljuk, hogy beszél, hanem meg is hallgatjuk Őt, a magyarázatot pedig az Ő látásmódja által, az Ő cselekedeteinek fényében magunknak kell megtalálnunk. Jézus úgy beszél, mint akinek hatalma van, „szava eleven és hatékony, áthatóbb minden kétélű kardnál, behatol az értelembe és a lélekbe, a testrészekbe és az elképzelésekbe és megítéli a szív gondolatait és szándékait.” (Zsid 4, 12-13) Jézus tanítását nem elemezni, vagy megvitatni kell, hanem teljes szívvel kell magunkévá tenni. Ha szavait a magunk, vagy valamilyen tudomány – pl. a filozófia, a politika, a szociológia vagy a pszichológia – rendszerébe akarjuk illeszteni, nem jut el hozzánk mondanivalója. Sőt, a saját logikánk, saját ideológiánk fogságában maradunk. Így aztán ahelyett, hogy közelebb kerülnénk Őhöz, hogy tanítása megváltoztatna minket, csak beszélni, vitatkozni fogunk a tanításáról. Aki azt állítja, hogy érti Jézus szavát, de nem ért vele egyet, az valójában még nem tért meg. Jézus a Hegyi Beszéd végén így szólt hallgatóihoz: „Miért mondjátok nekem: ‘Uram! Uram!’, ha nem cselekszitek, amiket mondok?” Kifejti, hogy aki hallgatja, és szavai szerint cselekszik, az olyan, mint a gondos házépítő, aki kősziklára építi házát. Aki viszont hallgatja, és nem cselekszi, az a gondatlan házépítőre hasonlít, akinek alap nélkül felhúzott házát az áradat elsodorja. (vö. Jn 7, 24-27)

A családban együtt olvasott biblia nagy erőforrás az egész család számára. Hogyan tudjátok most, az adventi szentidőben legalább hetente egyszer megoldani a közös bibliaolvasást? Hogyan tudjátok a gyerekek közötti korkülönbség ellenére megoldani a rendszeres szentírásolvasást?

Jézus azt kívánja követőitől, hogy engedelmeskedjenek neki. Elvárja, hogy azok, akik hallgatják szavait, tanítását tegyék át a gyakorlatba. Sokan vannak mégis, akik vonakodnak ezt megtenni, talán mert tartanak tőle. Hány „keresztény” él Krisztus nélkül! Krisztusról beszélnek, de nem akarnak hozzá csatlakozni. Jézus tanítása az Ő élete. Jézus nem mutatta meg nekünk az utat, nem tanította meg, hogy mi az igazság, nem magyarázta el, hogy mi az élet. Ő maga, Jézus az út, az igazság és az élet. (vö. Jn 14, 6)

Idézzetek fel rokoni, baráti vagy ismerősi körből olyanokat, akikből sugárzik az Krisztushoz tartozás öröme! Mi a titkuk?

A plébános atya érdeklődéssel hallgatta a jegyeseket, mindenkit meghallgatott, aztán megköszönte gondolataikat. Nagyon sok fontosat hallottunk – mondta –, sok igazat és szépet mondtatok. A házasság Isten csodálatos ajándéka, de nem mindenki érti meg, hogy miért ajándékozta Isten neki ezt az ajándékot. A házassággal Isten lehetőséget ad két embernek, hogy egymással kiegészülve eggyé, teljes egészé válva induljanak Felé. Hogy ne csak hallgassák szavát, hanem cselekedjenek is a szerint. Alapozzanak Jézusra, mert Ő a kőszikla, mert Ő az út, az igazság és az élet.

Bíró László tábori püspök
az MKPK Családbizottságának elnöke
a Magyar Katolikus Családegyesület
elnöke